

Titel: BREV TIL: Anne Marie Eliasson FRA: Eli Fischer-Jørgensen (1960-12-22)

Citation: "BREV TIL: Anne Marie Eliasson FRA: Eli Fischer-Jørgensen (1960-12-22)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_022-shoot-workidacc-1992_0005_022_Eliasson_0050/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

22-12-60

Karst Elvén

På grund af sygdom i familien har jeg først i går fået tid til at læse Deres opgave; men da professor Hjelmslev stadig er syg har dette ikke sikket hans læsning af den. Jeg sender den nu videre til ham.

Da jeg ikke kan sanskrit, kan jeg ikke give nogen virkelig sagkyndig kritik, men mine bemærkninger kan måske tages som udtryk for hvordan den virker og i hvor høj grad den er umiddelbart forståelig for en lingvist der ikke kender det sprog der behandles, og man så jo regne med at sådanne fremstillinger når de orientaltigeres bør kunne læses med udbytte af dem der ikke kan sproget.

Jeg synes at selve anslaget af beskrivelsen er klart og overskueligt. - Opstillingen af inventaret rejser jo kun et begrænset antal problemer, fordi sproget er så vel beskrevet fra gammel tid, og fordi denne beskrivelse i store træk allerede var fonemisk. Det er derfor rimeligt at De bruger den meste plads til at gøre rede for de talrige sammenfald i sammenhængende tale. Om såkaldte Deres beskrivelse af disse fænomener er rigtig og udvælgende kan jeg ikke tage stilling til.

Der er imidlertid et par principielle ting i selve grundlaget jeg vil spørge om. De skriver at De ikke tager hensyn til lexikaliske rødder eller isolerede former. - Jeg er ikke helt klar over hvad dette indebærer. De mener vel med lexikaliske rødder former der er abstraheret ud fra forskellige ord og ikke forekommer i alm. tekst uden forskellige endelser etc.? Det er klart at sammenhængende tale stiller særlige problemer, men vil analysen af rødder stille problemer eller føre til fonemstillinger som ikke er givet med en tekstanalyse? --- Og hvad betyder "isolerede former"? Betyder det sjældent forekommende ord? (i så fald burde der nok siges lidt mere om det), eller former der kun forekommer i bestemte sammenhænge?

De opererer i det følgende med to sæt af transkriptioner, hvorefter den ene er understreget og står til højre og den anden er ikke understreget og står til højre, og begge forenes med et lighedstegn. De siger intet sted hvad disse transkriptioner egentlig dækker over. De fleste af dem ser det ud til at det understregede skal være en fonemisk transkription med oplæste symboler, fx. s impliceres af e efter u... ex. ak agni-su = agnisu. mens man til waasra højre uden understregning har en fonemisk transkription som dog allerede er ret stærkt tilnærmet til en fonemisk transkription uden oplæsning af sammenfald. Men samtidig har De i de understregede former ofte ordadskillelser, mens de ofte mangler i de ikke understregede, så man får en mistanke om at det er (ikke)adskillte ord. Særlig er der steder hvor jeg slet ikke forstår hvad der er hvad, især specielt p. 4 ved omf. alen af e og o og diftonger. De e fortolkes som ay, kan det understregede te iha altså ikke være Deres fonemiske skrift. og tilsv. i det følgende, her står e og o skiftevis på hver sin side af lighedstegnet. Måske er dette klart for den der kender alm. sanskrit. ortografi, men den udenforstående forstår ikke hvor De vil hen. Det burde have været sagt klart hvad meningen var.

Elvén, Anni Marie

